

Ad § 29, stk. 2.

Henvisningen til § 20, stk. 1-2 bør formentlig rettes til § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Ad § 33.

Ordet „for“ i 3. linie skal formentlig være „fra“.

Ad § 35.

Uafskryvne „kapitalindskud“ må efter sammenhængen også omfatte uafskrevne præmiebeløb, jfr. renteforsikringslovens § 1, stk. 1, litra c. (Præmier der tilsvares over kortere åremål end 15 år). Er dette klart?

Ad § 46.

I visse pensionsforsikringskontrakter bestemmes, at bonus opspares for at stilles kontant til disposition, når forsikringen bliver aktuel, dvs. ved opnåelse af pensionsalder eller ved forsikredes død forinden. Den kontante bonus er i dette tilfælde efter renteforsikringsloven som hovedregel belagt med en afgift på 25 pct. Denne afgift stiger efter forslaget til 35 pct., mens kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed i tilsvarende situationer fortsat kun afgiftsberigtiges med 25 pct. En sådan forskelsbehandling forekommer urimelig.

Ad § 49, stk. 1.

Denne bestemmelse, som svarer til renteforsikringslovens § 1, stk. 1, litra a, omfatter efter forslagets bemærkninger (p. 69-70) „erhvervsudygtighedsforsikring og lignende“. Dette indebærer, at invaliderenten kan placeres enten under § 2 eller under § 49. Det bør præciseres, hvorledes invaliderenten skal behandles, idet man henleder opmærksomheden på, at invaliderenter tegnes i kombination med såvel rateforsikringer efter § 8, kapitalforsikringer efter § 10 og indeksforsikringer efter § 15.

Ad § 50, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen synes uklar. Når betingelserne i § 3 er opfyldt, hører ordningen under kap. 1. Bemærkningerne til lovforslaget (p. 7) giver ingen løsning.

Ad § 50, stk. 3.

Det forekommer urimeligt, at den begrænsede skattepligt kun omfatter forsikringer, der opfylder betingelserne i § 2 eller §§ 5-7, og for hvilke præmien er overført til § 50 efter § 1, stk. 2. Konsekvensen af forslaget er, at præmien for en livrente tegnet med begyndelsestidspunkt før 60 år skal henføres til § 50, mens udbetalingerne beskattes 100 pct.

Begrænsning af skattepligten til 70 pct. har aldrig været rationelt begrundet. Ved reglens indførelse i 1962 motiverede man procentsatsen med henvisning til den dagældende beregningsregel for pensionsindtægters indflydelse på den indtægtsbestemte folkepension, hvorefter man netop bortså fra 30 pct. af pensionsindtægten. Satsen er i 1969 ændret til 40 pct., således at man med den gamle motivering burde kunne begrænse skattepligten til 60 pct. af pensionen.

Ad § 62 ff.

Forslagets ikrafttrædelsesbestemmelser forekommer at give anledning til adskillige problemer, navnlig fordi § 67 tilsigtes at træde i kraft før 1. januar 1972, som er den nye lovs almindelige ikrafttrædelsestidspunkt. Hermed kan der opstå brydninger mellem de nye regler og den eksisterende renteforsikringslov, der gælder indtil 1. januar 1972.

Ad § 67.

Det er en formentlig utilsigtet følge af forslagets § 67, at der ved ophævelse af en indeksrateforsikring i tiden indtil 1972 skal svares en afgift på 35 pct., mens der ved ophævelse af en indeksopsparingskontrakt i samme tidsrum kun svares en afgift på 25 pct. Denne forskelsbehandling synes ikke rimelig, og uligheden bliver endnu større, hvis der yderligere skal betales tillægsskat af forsikringsordningerne.

Assurandør-Societetet og Statsanstalten for Livsforsikring er indforstået med, hvis man måtte ønske det, mundtligt over for udvalget at gøre nærmere rede for vore synspunkter.

ASSURANDØR-SOCIETETET

STATSANSTALTEN FOR LIVSFORSIKRING

J. Dreyer.

C. A. Busch-Petersen.

Til folketingsudvalget angående forslag til lov om beskatning af pensionsordninger m. v.